

# זה הדריש

ZO HADEREKH زوهديرخ

גיליון 46, 5 בדצמבר 2018

# מצב חירום

## רבים נטלו חלק בשביתת המחאה ובהפגנות ברחבי הארץ בעקבות ריבוי מקרי רצח נשים

במוצאי יום המחאה גדשו אלפי נשים וגברים את כיכר רבין בת"א בעצרת הפגנה נגד רצח נשים, ובמהלכו נערכו משמרות מחאה בעוד עשרות מוקדים ברחבי הארץ. לקראת יום המחאה הפגינו במוקדים רבים: בנצרת עילית חסמו (30.11) את הכביש הראשי של העיר; באותו יום הפגינו גם בעכו, בנצרת, בג'ש, ביפו ובטמרה. בשבוע שעבר נערכו הפגנות זעם מחוץ לקמפוסים בת"א, בב"ש ובחיפה ביוזמת תאי הסטודנטים של חד"ש.

מקרי הרצח התכופים הם ביטוי בוטה לגל

האלימות המופנה כלפי נשים בשל הרצון הפטריארכלי לשלוט בהן, בהתנהגותן, בחייהן ובדרכי חשיבתן. אך היעדר הביטחון הוא גם תוצאה ישירה של מדיניות הממשלה הנושאת באחריות למצב. ממשלת הימין הוכיחה כי נשים בסכנה אינן מעניינות אותה כשבלמה את הצעת החוק להקמת ועדת חקירה פרלמנטרית בעקבות ריבוי מקרי האלימות במשפחה, וזאת במקביל לאי-תקצוב תכנית החירום למיגור האלימות ולייבוש מערכת הרווחה, האמורה להעניק פתרונות לנשים בסכנה.

נשים רבות מדווחות לרשויות על מצוקה. הן פונות למשטרה בשל איום וחשש ממשיים לפגיעה, אך לרוב אין קול ואין עונה. הדוגמא הערכנית היא הודעת המשטרה לאחר הרצח, לפיה צגאיי "התקשרה אבל לא דיווחה על אלימות".

קורבנות האלימות בשבועות האחרונים הם הוכחה כי אין צודקות מדרישותיה של שביתת הזעם: הקמת ועדת חקירה ותקצוב מידי של 250 מיליון השקלים שהבטיחה הממשלה לתכנית החירום הלאומית. רצח נשים ואלימות במשפחה אינם גזירת גורל!

ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש, הרשימה המשותפת), יו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי, הגישה (3.12) הצעת אי-אמון בשם הרשימה המשותפת וסיעות

נוספות באופוזיציה. הייתה זו יריית הפתיחה לשביתת הזעם שנערכה למחרת.

נשים עובדות רבות שבתו במחאה על האלימות כלפי נשים. 24 נשים נרצחו השנה. שתיים מהן בשבוע שעבר – יארא איוב (16) מהכפר ג'ש וסלבינה צגאיי (13), מבקשת מקלט מתל אביב.

את השביתה ההמונית, תחת הכותרת "אני אישה

אני שובתת", ארגנה קואליציית דגל אדום. הקואליציה מונה יותר מ-50 ארגונים פמיניסטיים, לרבות עמותת כולן, מרכז אישה לאישה חיפה, תנועת עומדים ביחד, עמותת כיאן, אגודת הלהט"ב, יוזמת לילה טוב ותנועת אחותי.

בעקבות לחץ ציבורי, התיירו מעסיקים פרטיים וציבוריים לעובדותיהן לשבות, וביניהם חברות "יס" ו"הוט", סופר פארם, גוגל, ישראליר, דואר ישראל, חברת פלאפון, רשת רמי לוי ואוניברסיטת תל אביב. גם עשרות רשויות מקומיות הצטרפו לשביתה: ת"א-יפו, ירושלים, חיפה, ר"ג, טירה, טייבה, כפר קאסם, סכנין, עראבה, ג'ש ועוד.

ההסתדרות הודיעה, לאחר פניית סיעת חד"ש, כי תאשר למועסקיה להיעדר וקראה למעסיקים "לשחרר את העובדים". ואולם, החלטתו הפחדנית של היו"ר אבי ניסנקורן שלא להכריז על שביתה כללית במשק (אלא לשלם מס שפתיים צנוע) מעידה שוב על רתיעתו ממאבק לוחמני למען זכויות העובדים, השוויון והדמוקרטיה ועל שירותו המתמשך לממשלת הימין.



**יש נאמנות לצנזורה הצבאית**

"באכיפת הצנזורה הצבאית חלה הידרדרות לאורך שנים. התקשורת סיגלה לעצמה מושגים כמו 'חילופי אש כבדים', שמשמעותם ברורה. נכון יהיה ללכת לחקיקה בנושא הזה כדי שאנשים ידעו שעברו עבירה פלילית."  
(ח"כ אלעזר שטרן מ"יש עתיד" במהלך דיון בכנסת, 26.11)

**נאמנות לצה"ל**

"אנחנו מאוכזבים מהרשימה המשותפת כל יום: בזכויות אדם, בזכויות אזרח, אם זה נשים, דת ומדינה או קהילת הלהט"ב. כמעט בכל נושא. גם בנושאים הקשורים לצה"ל. אנחנו מצביעים נגד, והם לא באים לתמוך בנו. אנחנו רוצים לתמוך בציבור הערבי והם לא רוצים להצביע איתנו כי זה צה"ל."  
(ח"כ מיכל רוזין ממרצ, "מקור ראשון", 25.11)

**נאמנות למולדת**

"כאזרח ערבי, ברגע שאדם מפנה כלפי חוץ בטרם מיצה את כל המאבקים שלו בתוך המדינה – אנחנו בבעיה. זו בעיה רגישה מאוד. טרם מיצינו את מאבקנו. ברגע שעושים את כל הפניות, אני מייצר יותר אויבים מביית. וזה מדאיג אותי. אני רוצה להיות חכם."  
(ח"כ עיסוואי פריג' ממרצ, "מקור ראשון", 25.11)

**נאמנות להסתדרות הציונית**

"לא צריך ללכת על כל גחמה של הרשימה המשותפת."  
(אורי זכי, בכיר ההסתדרות הציונית מטעם מרצ, "מקור ראשון", 25.11)

**נאמנות למכבסת המילים**

"מפקד פיקוד העורף, האלוף תמיר ידעי, אמר היום כי 'אין חולק על כך שהאיום על העורף הישראלי במלחמה הבאה יהיה מאתגר מאוד'. בדברים שנשא בכנס משרד הפנים של ראשי רשויות חדשים הוסיף האלוף כי 'ב-2019 קיים איום אחר מורכב ומאתגר יותר על ישראל. לצד יכולות המוכרות לנו מהעבר, ישנה מציאות גיאואסטרטגית אחרת המציבה בפנינו אתגרים ואיומים אחרים'. בכנס סקר ידעי את האיום ותפקיד פיקוד העורף בהכנת הרשות המקומית לחירום."  
(הודעת דובר משרד הפנים, 28.11)

**יש נאמנות לגזענות**

"אונר"א משמרת מיליוני פייק-פליטים. הפסיקו לתרום לה."  
(סגנית שר החוץ, ציפי חוטובלי, "ישראל היום", 28.11)

**נאמנות לבעלי ההון**

"שופרסל השיקה את רשת הפארם החדשה שתתחרה בסופר-פארם. אורח הכבוד באירוע היה שר הכלכלה והתעשייה, אלי כהן. חל איסור על שרים להעניק חסות לאירועים מסחריים, והשתתפותו של כהן באירוע עלולה להתפרש כמתן חסות להשקיה של חברה מסחרית. ב-2017 פרסם היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט, הוראה האוסרת על שרים וסגני שרים להעניק חסות לאירועים מסחריים. בהנחיה ששוגרה ליועצים המשפטיים במשרדי הממשלה, נכתב כי 'אין מקום להעניק חסות, בין היתר כאשר החסות היא לגוף מסחרי, וכאשר מתן החסות עלול לפגוע בתדמית השירות הציבורי, הממשלה או מוסדות הציבור'."  
(אורה קורן, "דה מרקר", 28.11)

**אבדה הנאמנות לקפיטליזם**

"המוניטין של הקפיטליזם ספג מהלומות קשות בעשור האחרון. התחושה שהמערכת מוטה לטובת בעלי ההון, המרוויחים על חשבונם של העובדים – עמוקה. סקר שנערך ב-2016 מצא כי יותר ממחצית מהצעירים בארה"ב כבר אינם תומכים בקפיטליזם. אובדן האמון מסוכן, אבל גם מוצדק."  
(השבועון השמרני הבריטי "אקונומיסט", 20.11)



**דברים בשם אומרם**

**אין נאמנות בלאומנות**

"שרת התרבות מירי רגב האשימה היום את יו"ר ישראל ביתנו אביגדור ליברמן כי הוא מעביר כספים למחבלים ותומך בטרור בהתנגדותו לחוק 'נאמנות בתרבות'. רגב תקפה גם את יו"ר כולנו ושר האוצר משה כחלון ואמרה כי הוא 'רוצה להפיל את הממשלה מתוך הממשלה', בשל החלטתו לתת חופש הצבעה לחברי סיעתו. לדבריה, שר האוצר 'מבוהל משניים וחצי אמנים'. רגב אמרה את הדברים במסיבת עיתונאים בכנסת אליה הוזמנו גם חברי מרכז ליכוד שהתעמתו עם הכתבים במקום וקיללו אותם."  
(הארץ, 27.11)

**חוסר נאמנות בעיתונות**

"תא הכתבים הפרלמנטריים הודיע כי יחרים מסיבות עיתונאים שיערכו פוליטיקאים ללא מתן אפשרות להצגת שאלות מצד עיתונאים. זאת, לאחר שלוש מסיבות עיתונאים שכאלה – האחת של ראש הממשלה נתניהו, השנייה של השרים שקד ובנט והשלישית – של שרת התרבות מירי רגב."  
(הודעה של תא הכתבים הפרלמנטריים, 28.11)

**מכתבים למערכת**



**תכנית מרשל לרצועת עזה**

ב-1945, בתום מלחמת העולם השנייה, זכתה מערב גרמניה המנוצצת ב"תכנית מרשל" ובסיוע לשקם את ההריסות. כך חזרה למשפחת העמים. תכנית מעין זו יכולה להתממש כעת ברצועת עזה, בסיוע ישראל, מדינות המערב, רוסיה וסין. לפי ההצעה, ישראל, כשולטת ברצועה, תסייע לקדם תכנית מקיפה שתכלול הקמת נמל תעופה בינלאומי, נמל ימי, תשתיות תחבורה, חשמל, גז, מגורים, חינוך, מים, תעסוקה ועוד. כן תחובר הרצועה לגדה המערבית בכבישים וברכבות, יוחזרו סמלי הריבונות, יוסר המצור ויוקמו משמר לאומי, משטרה וכוחות ביטחון. הכל, כמובן, במסגרת הסכמי פיוס ושלום עם מדינת ישראל. הטריטוריות השייכות לעם הפלסטיני יוחזרו לבעלותו, תוך הסכמי אכלוס, בינוי ושלטון בין שני העמים. תכנית זו היא בת ביצוע, ושני העמים יסכימו לה. אך הכל תלוי באחריותה של המנהיגות באזור.

**דן יהב, ת"א-191**

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל  
zohaderekh@gmail.com  
או לחיבת דואר 26205 ת"א-191 6126102

# שכירים צעירים בשוק העבודה: עניים יותר ולא נהנים מהצמיחה הכלכלית



המחאה החברתית. היטיבה עם שכר העובדים (צילום: אקטיבסטילס)

## הקומבינה של ההסתדרות עם הקבלנים על חשבון העובדים

לאחר "השביתה הכללית" שלא פרצה, חתמה ההסתדרות עם משרדי הממשלה על הסכם להגברת הבטיחות בענף הבנייה. הקבלנים, שוב, הצליחו לחמוק. בשבוע שעבר (27.11), לאחר מו"מ ממושך, חתמה התאחדות הקבלנים על הסכם קיבוצי עם הסתדרות עובדי הבניין והעץ. הצדדים הסכימו, בין השאר, על הקמת ועדת בטיחות משותפת שבה יהיו חברים נציגי הצדדים וכן מומחה בטיחות חיצוני. זו תסייע ב"הטמעת סטנדרטים מקדמי בטיחות, בדגש על חובת השימוש בציוד מגן אישי". אך אליה וקוץ בה. הוועדה תהא מוסמכת להטיל שורה של סנקציות (על עובדים!) בשל הפרות בטיחות מצדם באשר לחובת השימוש בציוד מגן אישי: החל בניזיפה והתראה וכלה בקנס כספי שיעמוד על מכפלות שכרו היומי של הפועל. זאת בהנחה שאכן סופק לו הציוד המתאים. כך למשל, בגין הפרת בטיחות חמורה באופן מסכן חיים, דוגמת אי-חבישת רתמה בעת עבודה בגובה, תוכל הוועדה להטיל על העובד קנס הכפול משכרו היומי. במקרים של הפרת בטיחות חמורה חוזרת בתקופה של שישה חודשים ממועד ההפרה הקודמת, יוכל הקנס להגיע לסכום הגבוה פי ארבעה משכרו היומי של העובד. עוד סוכם כי כל כספי הקנסות יועברו לקרן לעידוד ענף הבנייה בישראל "לצורך מטרות המשרתות את קידום הבטיחות בענף", כלומר הם לא אמורים להיכנס לכיס הקבלן. אך נשאלת השאלה, מדוע להטיל קנסות דווקא על עובדים? האם כל עובדי הבניין עברו קורס המלמד אותם על כללי הבטיחות בעבודה? התשובה, כמובן, שלילית. הקבלנים מנסים לעשות קופה קטנה עבור קרן המשרתת את האינטרסים שלהם, ואילו בעיות העומק בתחום ייוותרו בלתי פתורות.

"השכר ההתחלתי של צעירים וצעירות הנכנסים לשוק העבודה יורד בהתמדה" – ציינה ד"ר מירי אנדבלד, מנהלת אגף המחקר הכלכלי של הביטוח לאומי, במסגרת מחקר חדש שפורסם לאחרונה. מתנועת השכר, או ההכנסה מעבודה ניתן ללמוד על הניידות (המוביליות) בשוק העבודה. לדבריה "אין אחדות דעים בתיאוריות העוסקות בתחום בנוגע לנחיצותה של הניידות בשוק העבודה, אולם הרוב רואה בה תופעה חיובית המסייעת לפרטים בחברה לשנות את מיקומם במבנה המעמדי ולהפחית את העוני ואת אי-השוויון בחברה".

המחקר בדק את רמת הניידות בשכר של השכירים הצעירים (בגיל 25 עד 35) בישראל ואת השתנותה מאז 1990, מועד תחילת הגלובליזציה הקפיטליסטית, ועד 2015. זאת, על בסיס נתוני השכר של רשויות המס.

רמת הניידות בשכר נבדקה לפי מגוון מדדים, ולמרות זאת הממצאים שנתקבלו אחידים ועקביים: רמת הניידות בהכנסות של הצעירים של השכירים בישראל ירדה בשני העשורים וחצי שנבדקו.

לדברי החוקרת, רמת הניידות של השכירים הצעירים ירדה על אף שהתוצר של המשק עלה בחדות באותה תקופה. צעיר שנכנס לשוק העבודה ב-1991 השתכר כ-57% מהשכר הממוצע; כעבור שני עשורים, צעיר השתכר רק 45% מהשכר הממוצע עם כניסתו לשוק. עוד הדגישה, כי גם בארה"ב נתקבלו ממצאים דומים.

יצוין שממחקר של ארגון העבודה הבינלאומי שראה אור באחרונה (29.11), אשר בדק את כלל השכר העובדים בעולם (לא רק של הצעירים), עולה כי רמת השכר בעולם כולו ירדה מאז המשבר הקפיטליסטי העולמי שפרץ ב-2008.

מידת הניידות כלפי מעלה בשכר של כלל הצעירים ירדה. הירידה בניידות השכר של נשים חדה אף יותר. צעיר שנכנס לשוק העבודה ב-1991 השתכר בממוצע 4,300 שקל וכעבור 20 שנה כ-15,500 שקל (ברוטו). צעירה שנכנסה לעבודה באותה שנה השתכרה בממוצע שכר התחלתי של כ-2,800 שקל, ובחלוף 20 שנה – כ-10,100 שקל.

בתחתית סולם הניידות נמצאים העובדות הערביות והעובדים הערבים, הנקלטים בשוק בשכר נמוך במיוחד, ורמת השכר הנמוכה מלווה אותם במשך עשרות שנים ועד לפרישתם לגמלאות. בענפי המסחר וההסעדה אף נמצא כי השכר ההתחלתי כלל "לא זז" כמעט כ-20 שנה (בין 1991 ל-2010), ועומד על כ-4,000 שקל.

המחקר בדק גם את ההתפלגות בשכר של הצעירים בעלי השכלה אקדמית בשוק העבודה. ב-2000 השתכר צעיר בעל השכלה אקדמית בראשית דרכו המקצועית 23% יותר מצעיר שלא למד באוניברסיטה או במכללה. ב-2010 פער זה הצטמק ל-7%. בשנים האחרונות אף ניכרת מגמה חדשה: צעירים וצעירות בעלי השכלה אקדמית נכנסים לשוק העבודה ברמת שכר מינימום.

יחד עם זאת, קיימת נקודת אור. מהמחקר עולה כי מאז המחאה החברתית בקיץ 2011 חל שיפור ברמת המוביליות בשכר. זאת הודות לעלייה ברמת ההתארגנות של העובדים.

**אפרים דויד**

## הגמלאים ימתינו: שני חברי המחנ"צ נעדרו מהצבעה

הקואליציה עומדת על כרעי תרנגולת ונשענת על רוב דחוק של 61 מול 59. ואולם, גם במצב עניינים זה קצרו ידי האופוזיציה מלרשום הישגים פרלמנטריים. זאת, בשל היעדרותם המכוונת של שני חברי כנסת מטעם המחנה הציוני. הקואליציה הימנית הצליחה (28.11) להפיל את הצעת החוק שהגישו ח"כ דב חנין (חד"ש, הרשימה המשותפת) ושל ח"כ איציק שמולי (המחנה הציוני) להשוואת קצבאות הזקנה לשכר המינימום. 56 חברי כנסת תמכו בהצעת החוק, ו-57 התנגדו.

באופוזיציה זועמים על ח"כ רוברט טיביב (המחנה הציוני), שעמד מחוץ לאולם המליאה ולא הצביע בעד החוק. סיעתו הודיעה על החלטתה להשעות את טיביב מפעילות פרלמנטרית. חדשות ערוץ 10 חשפו כי טיביב נעדר מהצבעה במכוון בשל הסכם קיזוז בלתי-מדווח שערך עם השרה גילה גמליאל (הליכוד).

חבר אופוזיציה נוסף שנעדר היה ח"כ חיליק בר, גם הוא מהמחנה הציוני. בר שהה בסין ומיאן לשוב ארצה, למרות בקשות חבריו לאופוזיציה. נוסף לכך, הצביעו באופוזיציה על הצביעות של כמה מחברי הקואליציה שחתמו על הצעת החוק אך ברגע האמת הצביעו נגדה.

## ח"כ ג'בארין פנה למנדלבלית: פסול את הצהרת הנאמנות

בטקס השבעתם למועצת העיר (22.11), הצהירו חברי מועצת העיר עפולה כי "ישמרו על צביונה היהודי של העיר". זאת, בהמשך להחלטת העירייה לסגור את הפארק העירוני בשבתות לתושבים בלבד, בשל "תלונות תושבים על מבקרים ערבים במקום".

משרד הפנים העניק בשבוע שעבר (29.11) גיבוי להצהרת חברי מועצת העיר עפולה. בתגובה לשאלת "הארץ" לגבי חוקיות ההצהרה ואם כוונת המשרד להתערב בעניין, השיבו משרד הפנים: "מבירור שנערך עם היועץ המשפטי של עפולה עולה כי חברי המועצה נשבעו על פי לשון החוק, ואין התוספת שנאמרה מאיינת את לשון הצהרת האמונים. לא נמצא מקום להתערב בהחלטה זו".

ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש, הרשימה המשותפת) פנה בתגובה באותו יום ליועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבלית, במטרה לפסול את הצהרת האמונים של חברי מועצת העיר עפולה. ג'בארין כתב בפנייתו: "לא די בכך שהצהרת האמונים פסולה כי היא חורגת מהנוסח הקבוע בחוק, אלא שמדובר בטקס גזעני ומסית, הפוגע קשות בתושבים הערבים בעפולה ובציבור הערבי בכלל".

גם מרצים מהמכללה האקדמית עמק יזרעאל תקפו את "הצהרת הנאמנות" בעפולה. "אנו מביעים שאט נפש מהשבועה של חברי מועצת העיר עפולה לשמור על צביונה היהודי של העיר", כתבו המרצים בעצומה. "אנו רואים בהצהרה זו פגיעה בכו-קיום בין יהודים לערבים. אנו גאים בכו-קיום היהודי-ערבי המתקיים במכללה ומאמינים בצורך לטפחו גם בסביבתה", הוסיפו. בתוך כך, קראו המרצים למועצת העיר להימנע מקבלת החלטות עתידיות בעלות "אופי גזעני שאין להן מקום – לא באזורנו ולא במדינת ישראל".



## ח"כ תומא-סלימאן: ממשלת הימין אטומה לרצח נשים

"זו ממשלה אטומה לרצח נשים ולאלימות כלפי נשים", כך טענה השבוע (3.12) ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש, הרשימה המשותפת), יו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי, במסגרת הצעת אי-אמון שהגישה הרשימה המשותפת וסיעות נוספות באופוזיציה (עוד על כך ר' עמוד השער של גיליון זה).

מליאת הכנסת קיימה דיון בהצעות אי אמון שהגישו סיעות המחנה הציוני, הרשימה המשותפת, יש עתיד ומרצ בעניין כישלונה של הממשלה בטיפול ברצח נשים.

הקואליציה בחרה להחרים את הדיון בהצעות אי האמון בפעם השלישית ברציפות.

לאור זאת זכו כל הצעות אי האמון שהוגשו באותו יום ברוב אך לא התקבלו, כיוון שנדרשת תמיכה של 61 חברי כנסת כדי להפיל את הממשלה.

בשבוע שעבר שיגרה ח"כ תומא-סלימאן מכתב לראש הממשלה בנימין נתניהו ודרשה ממנו לפעול באופן מירי ולהורות על קביעת המקורות התקציביים ליישום התכנית הלאומית במאבק באלימות נגד נשים ובאלימות במשפחה.

בפנייתה של חברת הכנסת נכתב: "שמענו על אודות החלטתך להקים ועדת שרים למאבק באלימות. הצהרה זו מעידה על מצב החירום אליו נקלענו כחברה, וכי אי אפשר עוד להמשיך ולעבור על סדר היום, בלי לנקוט בצעדים ענייניים וחיוניים, כדי להגן על הנשים. ואולם, הצהרתך אינה מובנת מאחר שכבר קיימת ועדה כזו".

# קבלו את זו הדרך מדי שבוע בדואר אלקטרוני או בדואר רגיל



**המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח תגובת דוא"ל אל:** [zohaderekh@gmail.com](mailto:zohaderekh@gmail.com)

**המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102**

הרומן הפומבי והמתקשר של נתניהו ובן-סלמאן

# נורמליזציה בלי סיום הכיבוש



נתניהו, טראמפ והמלך סלמאן. איור: לאטוף

חדשות לניצול פצלי שמן הפכו את וושינגטון ליצואנית הדלקים הגדולה בעולם, וזו אינה תלויה בנפט המזרח תיכוני. גם גילוי שדות גז גדולים באגן המזרחי של הים התיכון, בשטחי קפריסין, לבנון, ישראל ומצרים, מפחית את התלות במדינות המפרץ, שאיבדו את המונופול שהיה בידן. המשכיות "משטרי הרנטה" שלהן לטווח ארוך מוטלת בספק. עליהן להפוך בשנים הקרובות לכלכלות המייצרות סחורות ושירותים. הדבר מחייב מהפך חברתי עמוק, שלא ברור כלל אם משטריהן מסוגלים להנהיג.

תלותן של סעודיה ובעלות בריתה בארה"ב גדלה ככל שיחסייהן עם טהראן מחריפים. ישראל נתפשת כבעלת הברית הקרובה ביותר של ארה"ב וממשל טראמפ. לכן, מבחינת שליטי המפרץ, שיפור היחסים עם ישראל הוא חלק ממחיר הידוק היחסים עם ארה"ב. ישראל נכונה לעשות עסקים עם מדינות אלה ולמכור טכנולוגיות ריגול (NSO), לוחמת סייבר, נשק, טכנולוגיות התפלת מים, אנרגיה סולרית וחקלאות מדברית, למרות שהן יכולות להשיגם גם ממקורות אחרים.

ב-2002 הניח יורש העצר עבדאללה בן-עבד אל-עזיז אל-סעוד בפני הליגה הערבית תכנית מדינית לסיומו של הסכסוך הישראלי-ערבי (היוזמה הסעודית). לפי תכנית זו, יכירו מדינות הליגה הערבית בישראל וינרמלו את יחסייהן איתה בתמורה לנסיגה ישראלית משטחי רמת הגולן, רצועת עזה, הגדה המערבית ומזרח ירושלים, ולהקמת מדינה פלסטינית שבירתה במזרח ירושלים, בצד ישראל.

כמו כן, כללה היוזמה סעיף בדבר פתרון צודק ומוסכם לבעיית הפליטים. ממשלת ישראל לא קיבלה עד היום את ההצעה. הצהרה זו מקובלת כיום גם על חמאס. אף הנשיא האיראני חסן רוחאני הצהיר לא מכבר כי הוא מוכן לקבלה. ישנה אפשרות שיוזמה זו תינטש, וכי נוכח היחלשות סעודיה ובעלות בריתה הן מוכנות כעת לנרמל את יחסייהן עם ישראל בלא שום התייחסות לפלסטינים. אם תרחיש זה יתממש, יהיה לשלום עם סעודיה תג מחיר – מלחמה עם איראן. האם לא מוטב להגיע להסכם שלום צודק עם הפלסטינים במקום להילחם עבור מוחמד בן-סלמאן? ההמונים הערבים, בשונה ממנהיגי המפרץ, בלאו הכי לא יקבלו "שלום" כזה ולא יקיימו אותו. גם הפלסטינים לא.

**אבישי ארליך**

השבוע נפגשו בכואנוס איירס, בירת ארגנטינה, ראשי מדינות G-20. לוועידה הגיע, לאחר "מסע ניצחון" בטוניסיה ובמצרים, יורש העצר הסעודי מוחמד בן-סלמאן. ה-CIA, צריך להזכיר, טוען כי בן-סלמאן נתן את ההוראה לרצוח את העיתונאי הסעודי ג'מאל חאשוקג'י.

בלי טיפת בושה עמדו מנהיגי העולם בתור כדי ללחוץ את ידו בחום ולהצטלם עמו. לכסף אין ריח, ומנהיגי העולם מאמינים בכספו של בן-סלמאן. ההמונים, לעומתם, חשבו אחרת: בכואנוס איירס נערכו הפגנות סוערות נגד המדיניות הכלכלית הניאו-ליברלית ונגד ביקורו של בן-סלמאן.

בן-סלמאן, אגב, חתם לאחרונה על עסקה בשווי 12 מיליארד דולר עם חברת לוקהיד מרטין האמריקאית לרכישת טילי ת'אד (THAAD) נגד טילים. לפי דיווחים נוספים, גם ישראל מכרה בחודש שעבר לסעודיה סוללות כיפת ברזל.

לסעודיה תפקיד מרכזי בתכנית האמריקאית-ישראלית לפרק את השאלה הפלסטינית ולעקוף אותה, במקום לפתור את הסכסוך יחד עם הפלסטינים. העברת שגרירות ארה"ב לירושלים, והמאמץ להעביר לשם שגרירויות נוספות, הם ניסיונות לעקוף את נושא ירושלים ומסגד אל-אקצא שבלב הסכסוך. קיצוץ תמיכת ממשל טראמפ באונר"א והגדרה מינימליסטית של מספר הפליטים הפלסטינים – גם הם ניסיונות לחסל את ספיחי 1948 כממד בסכסוך.

קשירת יחסים כלכליים, צבאיים ותרבותיים (ואולי בקרוב גם יחסים דיפלומטיים מלאים) בין ישראל למדינות המפרץ (סעודיה, איחוד האמירויות, בחריין, קטאר ועומאן) היא ניסיון לנורמליזציה במרחב, תוך עקיפת הפלסטינים והשאתם בצד. מאותה סיבה נוקטת ממשלת ישראל ביוזמה לחדוש יחסים עם מדינות מוסלמיות באפריקה כמו סודאן וצ'אד, על אף שמשטריהן מוקצים בשל הפרת זכויות אדם.

בספרו "הפילוסופיה של המהפכה" (1954), כתב גמאל עבד אל-נאצר כי מצרים צריכה לבסס את עוצמתה סביב שלושה מעגלים: הראשון – יחסיה עם מדינות העולם הערבי; השני – יחסיה עם העולם המוסלמי; והשלישי – יחסיה עם מדינות אפריקה. גם הפלסטינים נשענו בעבר על שלושת מעגלי התמיכה אלה. הלגיטימיות של התביעות הפלסטיניות תלויה במידת ההכרה בצדקתן ובאי הנכונות של המדינות שבמעגלים אלה לנרמל את יחסייהן עם ישראל כל עוד לא יושג הסכם שלום צודק שישים סוף לסכסוך הישראלי-פלסטיני.

עד שלהי שנות ה-80 הייתה הסולידריות עם הפלסטינים מושתתת על זיקה אידיאולוגית או זיקה תרבותית-דתית. המצב השתנה עם קריסת בריה"מ, התפרקות גוש המדינות הבלתי-מזדהות (שהקימו טיטו, נהרו ונאצר), התפוררות הסולידריות הפאן-ערבית ועליית הכוחות האסלאמיסטיים.

שינויים גלובליים אלה גרמו להתפוררות פנימית של מדינות רבות במזרח התיכון. הניאו-ליברליזם העולמי, בהנהגת ארצות הברית, ניצל זאת. ההרס והתוהו שנוצרו עם כיבוש וחורבן עיראק, מלחמת האזרחים בסוריה, עליית האחים המוסלמים במצרים וקריסת משטר קדאפי בלוב – והעצימו את כוחם של הכוחות הלא-ערביים במזרח התיכון. איראן, טורקיה וישראל מתחרות עתה על ההגמוניה האזורית. בעשור האחרון השתנה גם שוק הנפט והגו העולמי. מעמד המזרח התיכון כספק נפט וגז בלעדי צומצם. טכנולוגיות



"האפודים הצהובים ינצחו". מפגינים על רקע גרפיטי בפריס (ספוטניק)

בהפגנות ההמוניות תומכים עובדים רבים, גמלאים, עובדים עצמאיים וסוחרים קטנים. כולם קרבנות המדיניות הניאו-ליברלית. הם מכנים את מקרון "נשיא העשירים", שרים את ההמנון הלאומי ("לה מרסייז"), סמל המהפכה הצרפתית, וקוראים להתפטרותו של הנשיא. הם נושאים שלטים שעליהם נכתב "מקרון הגנב" ו"מקרון הביתה!". בשבוע הראשון לפרוץ המחאה, נטלו בה חלק כמעט 300 אלף בני אדם ברחבי הרפובליקה. בין היתר הם הציתו צמיגים, שיבשו את התנועה בכ-2,000 צמתים ורחובות, וחסמו את הגישה לבתי זיקוק, למרכזי קניות ולכמה מפעלים. עקב כך, הורגשה השבוע מצוקה בצרפת שנובעת ממחסור בדלקים. הרשויות החליטו על קיצוב אספקת הדלק לצרכנים לעסקים.

חרף השתתפותם של עובדים רבים, ביניהם אנשי ועדים, לא זכתה המחאה בתמיכתם של האיגודים המקצועיים, פרט לתמיכת הקונפדרציה הכללית של העובדים (CGT) שראשיה הצטרפו למחאות בשבת בפריס. הם אף קראו לשילוב כוחות בין "האפודים הצהובים" ל"אפודים האדומים", שאנשי האיגודים המקצועיים עוטים בעת הפגנות. מפלגות השמאל פרסמו מצדן מנשר תמיכה משותף בהפגנות, גינו בחריפות את מדיניות ממשלת מקרון וקראו להתפטרותו.

על המנשר חתמו בין היתר המפלגה הקומוניסטית, מפלגת השמאל של ז'אן-לוק מלנשון, המפלגה האנטי-קפיטליסטית החדשה, מפלגת השמאל הדמוקרטי והחברת, התנועה למען הרפובליקה והסוציאליזם ועוד. למרות זאת, ישנם מפגינים המקפידים להגדיר את עצמם כ"עצמאיים מכל מפלגה משמאל, מרכז או ימין".

אחת מפעילות "האפודים הצהובים", ביאטריס טראקול, תושבת הכפר בורג-ארגנ'טאל שבמחוז לואר בדרום-מזרח צרפת (המונה 3,000 תושבים), פרסמה טור בעיתון הקומוניסטי "הומניטה" ובו הסבירה את הסיבות בגללן היא לוקחת פעיל חלק במחאות.

"האפודים הצהובים היא תנועה חברתית-אזרחית ולה דרישות ממוקדות מאוד. אמנם הקש ששבר את גב הגמל היה הניסיון להעלות את מחירי הדלק בשם 'הגנת הסביבה'. ואולם, הסיבה האמתית, לדעתי, להתייקרות הדלק היא שממשלת העשירים מעוניינת שננטוש את כלי הרכב הפרטיים כדי לפנות מקום לתאגידים הגדולים: גוגל-קאר, אפל-קאר, טסלה, אובר ועוד מוצרים שתיכף יונחתו לשוק", כתבה. "בצרפת התאגידים שולטים והממשלות מבצעות. נשאלת השאלה, בידי מי השלטון".

עוד היא הסבירה, כי "לאחר מבוא קצר זה, נעמוד על עיקרי הדרישות של המחאה החברתית: הורדת מיסוי היתר הרובץ על השכבות העממיות; העלאת שכר המינימום, שבעקבות העלייה ביוקר המחיייה הפך את שכר העובדים לשכר עבדים; פנסיות ראויות עבור כל אלה שעבדו קשה במהלך חייהם, ולאחר פרישתם לגמלאות והעובדה שלא ניתן לנצלם עוד – נזנחים ללא אמצעי קיום; שיקום השירותים הציבוריים שבגסיסה, ופיתוח מערך תחבורה ציבורית יעיל, זול וצודק". טראקול הדגישה בסיום דבריה: "כל אלה אינן דרישות שמעלים הנתינים כלפי המלך-כל-יכול. אלה דרישות של אזרחים הנאבקים למען זכויותיהם. אמנם המלוכה אינה קיימת עוד, אבל דומה כי המדינה נמוגה לטובת אוליגרכיית ההון. גם ראשי הערים והמועצות המקומיות תומכים בדרישות שלנו ומתנגדים למדיניות הממשלה. אנו דורשים דמוקרטיה אמיתית, של העם, בידי העם ולמען העם".

## מחאת האפודים הצהובים בצרפת

אלפים רבים של מפגינים זועמים גדשו בשבת (1.12) את השאנו אליזה בפריז, בירת צרפת, במחאה על העלאת מחירי הדלק ב-1 בינואר 2019 ונגד מדיניותו הכלכלית והחברתית הניאו-ליברלית של נשיא המדינה עמנואל מקרון.

היה זה השבוע השלישי של ההפגנות המוניות ברחבי צרפת לרבות חסימות כבישים ורחובות. כוחות המשטרה ניסו להדוף את המפגינים, עוטי אפודים צהובים זוהרים, באמצעות גז מדמיע וזרנוקי מים. 260 מפגינים נפצעו במהלך הדיכוי הקשה שביצעו יחידות המשטרה המיוחדות, לרבות חמישה שוטרים. קרוב ל-700 מפגינים נעצרו.

יצוין שהפגנות "האפודים הצהובים" התפשטו גם לבלגיה השכנה, להולנד ולמושבות צרפת שמעבר לים, בייחוד באי ראוניון שבאוקיאנוס ההודי.

פעילי המחאה מכנים את עצמם "האפודים הצהובים", על שם אפודי הבטיחות הזוהרים שנהגים נדרשים להחזיק במכוניתם למקרה חירום.

### הקומוניסטים עם המחאה החברתית

ועידת המפלגה הקומוניסטית הצרפתית נערכה ליד פריס בשבוע שעבר (24 עד 27 בנובמבר). בוועידה נבחר מזכ"ל חדש, פביאן רוסל, חבר פרלמנט ועיתונאי לשעבר, שמתח ביקורת חריפה על ממשלת מקרון. רוסל נבחר לתפקיד במקומו של המזכ"ל בשמונה השנים האחרונות, פייר לורן. בחירתו של רוסל מסמלת חיזוק של האגף השמאלי במפלגה, שקיבל את תמיכתם של רוב צירי הוועידה ושביקר בחריפות את העמדות הפוליטיות שקידם המזכ"ל היוצא. יותר מ-800 צירי הוועידה תמכו בהצעת החלטה, לפיה הקומוניסטים מתגייסים ותומכים ב"תנועה החברתית נגד יוקר המחיה ולמען צדק חברתי".

רוסל הבהיר בראיונות האחרונים לכלי התקשורת הצרפתיים כי "אין לממשלת מקרון מענה לדרישות המפגינים. הדרך היחידה שהיא נוקטת כדי להתמודד עמן היא אלימות משטרתית". גם ראש הרשימה הקומוניסטית בבחירות לפרלמנט האירופי, סגן ראש העיר פריס יאן ברוסה, מסר לעיתונות: "אנו תומכים במאבקם של המפגינים באי הצדק החברתי".

# משחקים 90 דקות ובסוף הכסף מנצח

בעקבות החשיפות האחרונות של האתר "פוטבול ליקט"

## מאת יוסף לאור

אלה אמורים היו להגביל את יכולתן של קבוצות הענק להתנהל בשוק העברות השחקנים כאוות נפשן. כעת נטען כי אינפנטינו נכנע ללחצים של אילי הנפט באבו דאבי ובקטאר ואפשר לקבוצותיהם להתנהל בניגוד לחוקים של אופ"א, מבלי שזו הענישה אותן בצורה חריפה כפי שהענישה קבוצות אחרות שהפרו את התקנות. אינפנטינו, אף שאמור היה להיות ניטרלי, נפגש בחשאי עם מנהלי שני מועדוני ענק אלה כדי לסייע להם בעקיפת החוקים.

### האימפריה של רונאלדו

אתר "פוטבול ליקט" מספק מסמך אותנטי, המעניק הצצה נוספת לחייו של כריסטיאנו רונאלדו, הכוכב הפורטוגלי הגדול. רונאלדו, המשחק ביובנטוס האיטלקית והמשתכר 30 מיליון יורו בשנה, מעסיק 70 איש באחוזתו ובסביבתה. מועסקיו דואגים לכל צרכיו בכל היבטי החיים: החל במשרתים "קלאסיים" שמטרתם תחזוקה וניקיון, ועד כאלה "מודרניים", כלומר רשת של עורכי דין, סוכנים ומנהלים.

האתר חשף כי רונאלדו ועורכי דינו חתמו על הסכם סודיות מול אישה הטוענת כי רונאלדו אנס אותה בלאס וגאס ב-2009. לפי ההסכם המודלף, שילם הפורטוגלי לאמריקאית סכום של 375 אלף דולר כדי שלא תתלונן במשטרה ושלא תפרסם את הסיפור. זאת, על אף שהכוכב עצמו הכחיש את העניין בכל תוקף, וטען כי יחסי המין התקיימו בהסכמה.

האתר הוסיף וחשף, כי כל הבאים בקרבתו של הפורטוגלי והקשורים אליו חוזית, חתמו על הסכם סודיות הכולל אותם ל-70 שנה לאחר מותו של הכוכב. ההתחייבות לסודיות חלה אפילו על הסגרת פרטים לגבי תפריט המזון שלו.

### הכסף מנקה

החשיפה האחרונה של "פוטבול ליקט" נוגעת לעמיתו לשעבר של רונאלדו לקבוצה, בלם ריאל מדריד סרחיו ראמוס. לפי דיווח, כשל הבלם הספרדי בבדיקת סמים שנערכה לאחר גמר ליגת האלופות ב-2017, אז ניצחה קבוצתו את יובנטוס האיטלקית בתוצאה 4-1.

בהמשך הדיווח צויין, כי התקרית הוסתרה מהתקשורת ו"טופלה" בדלתיים סגורות. אנשי הקבוצה הספרדית התנצלו בפני ראשי אופ"א, ואלה לא נקטו בענישה הנדרשת בהתאם לעבירה (השעיה ארוכת טווח לשחקן, קנסות כבדים ואף שלילת תארים קבוצתיים). טרם התברר מה קיבלו ראשי אופ"א ופיפ"א בתמורה לגניזת הפרשה.

כל אלה הם רק חלק מאוסף סיפורים שארגוני הכדורגל מנסים לטייח. פיפ"א ואופ"א מרבים להתפאר בשוויוניות המאפיינת, לכאורה, את המשחק. אנשיהם אף טוענים כי בשכונות העוני באפריקה משחקים לפי אותם חוקים הנהוגים ב"במה המרכזית". ואולם, מיום מתרחקים דיבורים אלה מהמציאות. השוחד הגדול המשולם דרך קבע מקנה חוק אחד לעשירים יותר, וחוק אחר לעשירים פחות.

האתר "פוטבול ליקט" חשף בחודש שעבר כמה ידיעות מרעישות השופכות אור על מצבו העגום של הכדורגל בעשור האחרון, כמו גם על יכולתו של הכסף הגדול לכרסם את כספוטריביות ובהוגנות של המשחק הפופולרי.

הסיפורים אמנם חדשים ומטלטלים, אך בפועל אישרו את מה שרבים כבר ידעו לפני כן: קבוצות הענק חותרות להרוויח בכל מחיר, גם על חשבון הקבוצות הבינוניות והקטנות; את הארגונים אופ"א (איגוד הכדורגל האירופי) ופיפ"א (איגוד הכדורגל העולמי) מנהלים עסקנים מושחתים; ורגולציית ה"פייר-פליי" הפיננסי, שאמורה הייתה להגביל הוצאות ולהגדיל שוויון בכדורגל, נתגלתה כחסרת שיניים. בשורות הבאות אציג כמה מהגילויים שנחשפו לאחרונה:

### ליגה של גדולות במקום ליגות מקומיות

לפי הפרסום, המועדון הגרמני באירן מינכן ו-15 מועדוני-על אחרים מתכננים הקמת ליגה עלית (סופר-ליג) אירופית. הליגה אמורה להחליף את הליגות המקומיות, וגם את ליגת האלופות והמפעלים הכלל-אירופיים. האתר חשף טיוטת מסמך בנושא, שאמורה הייתה להיחתם בנובמבר. ליגה מוצעת זו תעשיר, לפי הערכות, את כיסן של הקבוצות הגדולות במיליארדי יורו.

התכנית, אם תתממש, תשנה משמעותית את הכדורגל

שהכרנו עד כה. בעלי קבוצות העל, יחד עם ראשי אופ"א ופיפ"א, חותרים לחסל את הליגות המקומיות ואת הכדורגל הלאומי, ולהחליפם במסגרת אירופית (לעשירים בלבד) שבה רק הכסף הגדול מדבר. כך לדוגמא, תושבי הפריפריה באנגליה לא יזכו עוד, לפי חזון הסופר-ליג, לראות את הקבוצות הגדולות של לונדון ומנצ'סטר מבקרות בעריהם.

### החוקים לא חלים על קטאר

כמו כן, נחשפו מסמכים המעידים על כך שגיאני אינפנטינו, נשיא פיפ"א (ובעבר מזכ"ל אופ"א), פעל לשינוי חוקי ועדת האתיקה של הארגון במטרה להפריע לעבודתה. אינפנטינו פעל גם להעברת כסף להתאחדויות כדורגל שפעלו לטובת מינויו, וכן פעל בשירות קבוצות אירופיות בבעלות נסיכויות ומדינות המפרץ. זאת כדי לסייע להן להתמודד עם ההגבלות המוטלות לפי חוקי ה"פייר פליי" הפיננסי.

חשיפה זו נוספת לחקירות נגד בכירי פיפ"א בשל החשד כי שוחד בהיקפים עצומים הוביל להחלטה לקיים את מונדיאל 2022 בקטאר, תוך התעלמות מהאקלים הצחיח, מהיעדר התשתיות ומהפרות זכויות האדם והעובדים במדינה.

לפי הדיווחים הנוכחיים, הקבוצות מנצ'סטר סיטי ופריס סן ז'רמן (בהן מחזיקים אילי נפט מהמפרץ) הפרו באופן שיטתי את חוקי ה"פייר פליי" של אופ"א במשך שנים ארוכות. חוקים



איור: קארטון מובנט

# המפתח לשלום ולביטחון

הנורמליזציה של פשעי הכיבוש והגזענות. לכן אין מנוס מלשלב עמדה נחרצת לסיום הכיבוש במאבק הדמוקרטי בחזית יהודית-ערבית רחבה ביותר נגד הפשיזם".  
יצוין כי לרגל יום הסולידריות עם העם הפלסטיני, אישרו בתי הנבחרים בצ"לה ובאירלנד החלטות הקוראות להחרמת מוצרי ההתנחלויות. הקונגרס בצ"לה אישר (29.11) הצעה הקוראת לממשלה לפעול להחרמת התנחלויות בכל הסכם עתידי עם ישראל, ולבחון מחדש הסכמי עבר. ההצעה אושרה ברוב של 99 תומכים מול 7 מתנגדים בלבד. יום קודם לכן, אישר הסנאט באירלנד הצעה דומה לחרם על מוצרי התנחלויות: 25 הצביעו בעד, 20 הצביעו נגד ו-14 נמנעו.

## חד"ש חברה לקואליציה של

### קליש; זעאתרה סגן ראשת העיר

סיעת חד"ש בחיפה חתמה השבוע (2.12) על הסכם קואליציוני עם סיעת "חיים בחיפה" בראשות עינת קליש-רותם, ראשת העיר.

רג"א זעאתרה, יו"ר הסיעה, יכהן כסגן ראש עיר במחצית השנייה של הקדנציה (החל במאריס 2021). זאת במסגרת הסכם רוטציה עם הרב דב חיון, יו"ר סיעת מרצ בעיר. נוסף לכך, יוקמו שני גופים עירוניים חדשים: האחד יקדם את עיקרון השוויון והשני – את עיקרון החיים המשותפים. ההסכם מעגן הסכמות עקרוניות בנושא קיום משותף ושוויון בין יהודים לערבים בעיר, התנגדות לגזענות ואפליה על כל רקע וקידום מערכת החינוך הערבי והחינוך הדו-לשוני. כמו כן, סיעת חד"ש, אותה מייצגים במועצה זעאתרה ושהירה שלבי, תהא מיוצגת ב-22 ועדות ותאגידים עירוניים. בין התפקידים הבולטים בהם תזכה הסיעה: יו"ר ועדת הנחות בארנונה, סגן יו"ר ועדת התרבות של העירייה, סגן יו"ר הוועדה למיגור אלימות ויו"ר תאגיד "בית הגפן".

החזית הדמוקרטית לשלום ושוויון - חד"ש

### ישיבה חגיגית של המזכירות הארצית

בהשתתפות נציגי חד"ש הנבחרים לרשויות המקומיות תתקיים בכפר אעבלין

יום ו', 7 בדצמבר, 17:00, אולמי הגליל, כניש שפרעם-טמרה

### יוני ליבנה ושבורי הלב בגדה השמאלית

מופע חורפי ואינטימי של הלהקה סביב פסנתר כנף  
יום ה', 13 בדצמבר, 20:30, אחד העם 70, תל אביב

### מועדון קולנוע בגדה השמאלית

צרות בגן עדן - ארנסט לוביטש

1932, ארה"ב (אנגלית; כתוביות באנגלית)  
מוצ"ש, 8 בדצמבר, 20:00, אחד העם 70, תל אביב

המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י) והחזית הדמוקרטית לשלום ושוויון (חד"ש) פרסמו בשבוע שעבר (29.11) גילוי דעת לרגל היום הבינלאומי לסולידריות עם העם הפלסטיני. באותו יום בשנת 1947, החליטה עצרת האו"ם בדבר חלוקת הארץ לשתי מדינות.

בקריאה נכתב: "ביום הבינלאומי לסולידריות עם העם הפלסטיני, המצוין ב-29 בנובמבר מדי שנה, מדגישות מק"י וחד"ש כי ההכרה בזכות ההגדרה העצמית של העם הערבי-פלסטיני ומימושה הם תנאי יסוד להשגת שלום וביטחון באזור, וצריכים להיות אבן פינה לכל הסדר מדיני-אזורי".

עוד נכתב, כי "חוק הלאום" שחוקקה ממשלת ההתנחלויות והפשיזם בראשות נתניהו מוכיח כי האסטרטגיה הישראלית הרשמית היא חיסול השאלה הפלסטינית כולה. זאת, תוך התכחשות לקיומו של עם אחר בארץ ומתן הכשר חוקתי לפשעים גזעניים בשטחים הכבושים משנת 1967, להנצחת הכיבוש, להעמקת ההתנחלות, לסיפוח ולייחוד, ולחיסול זכויות הפליטים. הכל, נוסף לשלילת הזכויות הלאומיות של המיעוט הלאומי הערבי הפלסטיני בישראל.

"כישלונן של התכניות האסטרטגיות הגדולות של האימפריאליזם ובעלי בריתו באזור, בייחוד בסוריה ובתימן, הוא גורם מכריע בגסיסתו של הסדר העולמי החד-קוטבי ובכרסום ההגמוניה האמריקאית-ישראלית באזור. בהקשר זה יש לראות את 'עסקת המאה' של ממשל טראמפ.

"כישלון התכניות האסטרטגיות של האימפריאליזם ובעלי בריתו, בייחוד בסוריה ובתימן, הוא גורם מכריע בגסיסתו של הסדר העולמי החד-קוטבי ובכרסום ההגמוניה האמריקאית-ישראלית באזור. בהקשר זה יש לבחון את 'עסקת המאה' של ממשל טראמפ, המשתמש בשאלה הפלסטינית כעלה תאנה לכיסוי הבריתות החדשות-ישנות באזור.

"מק"י וחד"ש שבו והציגו את התכנית להסדר מדיני צודק ובייסודו הקמת מדינה פלסטינית עצמאית בגבולות ה-4 ביוני 1967 שבירתה ירושלים המזרחית, בצד מדינת ישראל, וכן פתרון צודק לסוגיית הפליטים לפי החלטות האו"ם. מק"י וחד"ש מדגישות את תכנית שוויון הזכויות המלא, הלאומי והאזרחי, לציבור הערבי בישראל. האינטרס של שני העמים בארץ, ושל עמי האזור כולו, טמון בהתקדמות לפתרון זה. זה הפתרון הריאליסטי היחיד שבכוחו לשים קץ לסבלו של העם הערבי-פלסטיני תחת עול הכיבוש, הפליטות והאפרטהייד. מק"י וחד"ש הדגישו כי הן "מזהירות שההידרדרות הפשיסטית המסוכנת בחברה הישראלית היא פרי הבאזשים של ההתכחשות לזכויות העם הפלסטיני ואף לעצם קיומו, ושל

### הוועד המרכזי של מק"י

מתאבל על לכתו של

### ואיל ג'השאן

לוחם אינטרנציונליסטי, חבר הוועד המרכזי, סגן יו"ר החזית הדמוקרטית לשלום ושוויון ומזכיר סניף נצרת לשעבר